

generer, på det groveste generer, tage afstand fra statsoverhovedet uden dermed at generer folket. Det siger da sig selv. Det ved hr. Per Stig Møller også ved nærmere omtanke.

For øvrigt har jeg ikke talt noget om forbrydere, om Østrig som forbryder. Det var de engang, det håber jeg ikke – eller det er jeg sikker på – at de nuværende ikke er. Der er slet ikke tale om forbrydelse. Der er tale om at give et klart signal, det er der redegjort for så mange gange. Der er ikke tale om en svips, må jeg sige til hr. Per Stig Møller. Jeg kaldte den samme aktion for en succes, og jeg synes fortsat, det er bevisbart, at det var en succes.

Så bebrejder hr. Thulesen Dahl regeringen, at den kryber i ly bag min brede ryg. Ja, det kan jeg jo ikke bebrejde den. Det er vel ikke det dumme, man kan gøre. Forskellen er bare den, at hr. Thulesen Dahl og hans parti har mistillid til regeringen, hvor jeg har tillid til regeringen, ikke mindst til dens udenrigspolitik. Så det er forskellen.

Derfor er det bedre, at jeg siger nogle ting, for jeg bliver ikke citeret i den internationale presse. Det kunne jo tænkes, at der i øjeblikket er nogle forhandlinger i gang mellem de 14 lande, som ministeren ikke bør, ikke må gå herop og redegøre for, og hvis han gør det alligevel, så kan det skade en given situation. Det kan hr. Thulesen Dahl med sindsro blande sig uden om i en stor bue. Det ligger i gode hænder.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Arne Melchior siger, at det kan skade EU's situation, hvis der er nogen, der redegør for regeringens holdning. Jamen er det så ikke lige netop en kæmpe selvmodsigelse, hr. Arne Melchior gør sig skyldig i her? Det er jo netop EU, der sidder og bestemmer. Vi er jo netop bundet af EU-landene på det her punkt. På den måde mener jeg hr. Arne Melchior sådan set leverer de bedste argumenter imod sig selv, sådan som han udtrykker sig heroppe fra talerstolen.

Men så vil jeg godt også lige komme ind på hr. Arne Melchior's historieskrivning. Den er jo spændende og interessant mange gange. Men jeg synes, hr. Arne Melchior i forbindelse med Østrig savner én afgørende ting at meddele her fra Folketingets talerstol, og det er i forhold til Frihedspartiet. Hr. Arne Melchior og andre har sagt, at Frihedspartiet nu er kommet i regering,

og at det er argumentet for at indføre de her sanktioner. Men hr. Arne Melchior glemmer, at Socialdemokratiets grand old man i Østrig, Bruno Kreisky, har haft Frihedspartiet til at sidde tidligere i regering. Der var ikke nogen sanktioner. Der var ikke nogen påtale fra det internationale samfund. Hvor er den logik henne? Hvad er det nye?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var egentlig hr. Arne Melchior's bemærkninger til hr. Helge Adam Møller, hvor hr. Arne Melchior fortalte, at hr. Helge Adam Møller kunne spørge sin sidemand. Det kan ikke lade sig gøre på nuværende tidspunkt. Men ellers så kunne han spørge hr. Arne Melchior om, hvad statsministeren og udenrigsministeren mente om denne her sag.

Når nu statsministeren og udenrigsministeren ikke vil gå herop i dag, så kunne hr. Arne Melchior jo fremkomme med det, han ved. For hr. Arne Melchior har jo lige sagt, at han ved jo, hvad statsministeren og udenrigsministeren ved, og det vil vi gerne høre her.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Altså helt bortset fra, at hr. Kreisky bestemt ikke var en person, jeg brød mig meget om, så var det altså ikke hr. Jörg Haider, der dengang var formand for Frihedspartiet i Østrig. Og det er det, der gør forskellen. For det er hr. Haider, der har prist SS-tropperne, der har prist Østrigs krigsdeltagelse på Nazitysklands side, og det var ikke situationen, da Kreisky var i regeringen.

Desuden må jeg sige, at jeg mener ikke, at jeg sagde noget om, at det kunne skade EU. Hvis referatet viser, at jeg har sagt det, så er det en fortealelse. Alle og enhver ved, inklusive mig selv naturligvis, at dette ikke er et EU-anliggende, men at det er et anliggende for 14 medlemsstater i EU, og jeg mener, det var det, jeg henviste til, og at en given forhandlingssituation kan gøre det både forståeligt og fornuftigt indtil klogt, at en minister, der er deltager i sådan en dialog og forhandling, på et givet tidspunkt undlader at udtale sig. Jeg lægger til grund, at det er nok sådan, det forholder sig, og det anerkender jeg netop ud fra den tillid, jeg har til den danske udenrigspolitik's førelse.